

РЕШЕНИЕ

№ 233

гр. Русе, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милен П. Петров

при участието на секретаря Теодора Ив. Петрова
като разгледа докладваното от Милен П. Петров Гражданско дело № 20214520102131 по описа за 2021 година

Предявените искове са с правно основание чл.511, ал.3 във вр.с ал.1 КЗ и чл.45 ЗЗД.

Ищците АЙР. Ш. АК. и Х. Х. АК., чрез редовно упълномощен процесуален представител твърдят, че на 17.05.2016г. в с. П., обл.Русе, Д.А.Б., гражданин на Великобритания при управление на л.а. "Ауди А4" с рег. № е извършил нарушение на правилата за движение и причинил ПТП. Твърдят и че с влязло в сила Решение № 194/27.03.2018 г. по анд № 276/2018 г. по описа на РРС, Д.А.Б. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 343, ал. 1, б "б", пр. 2, във вр. с чл. 342, ал 3 НК във връзка с ПТП от 17.05.2016г. Заявяват, че с процесното ПТП Бар причинил следните телесни повреди на А.: счупване на гръдната кост, травма на нервните коренчета на гръдната част на гръбначния стълб, кръвонасядания по лицето и гърдите, охлузване на гръдния кош в областта на гръдната кост, одраскване на лявата мишница, като впоследствие получила и посттравматична церебрастения, ограничени и болезнени движения в лумбален /поясен/ сегмент на гръбначния стълб, L4-5 двустранна тежко изразена преднокоренчова увреда и тежка периферностволова за нн. перонеус, световъртеж от централен произход. На А. били причинени хемангиом в тялото на Л4 - четвърти поясен прешлен, отток, болка, хематом и затруднено движение на лявата колянна става, кръвонасядания по гърдите и лявата лакътна област, охлузвания по левия лакът, а впоследствие получил и посттравматичен захарен диабет, посттравматичен неврит на лъчевия нерв на лявата ръка, неврит на левия седалищен нерв.

Твърди се и че след инцидента А. е изпаднала в шок, усещала много силни болки, дишала трудно. Впоследствие е откарана в спешното отделение на МБАЛ - Русе АД, където е прегледана, направени са й изследвания. След процесното ПТП, ищцата започнала да сънува кошмари, започнала да вдига кръвно налягане, нямала желание за нищо, след инцидента станала личност без самочувствие, не можела да върши дори ежедневните си задължения без да изпитва болки. Провеждала е рехабилитация, носила е ортопедичен колан с шини за период от 6 месеца. Вследствие на инцидента вече не можела да стои за дълго време права, забранено й било да вдига тежки неща, когато лежала по гръб имала болки и

много трудно ставала от леглото. Болките в гърба и гърдите ѝ продължавали, усещала дискомфорт като стояла права, получавала скованост и болки в целия гръбначен стълб. В емоционален план, ищцата изпитвала страх при возене в превозно средство. Дълго време след катастрофата, ищцата била много изнервена, не успявала да заспи вечер, чувствала се потисната, депресирана и комплексирана. Не можела да извършва много от нещата, които преди инцидента с лекота е правила и са били ежедневие за нея.

След процесното ПТП от 17.05.2016г., А. изпитвал болки по цялото тяло, имал множество охлузвания, бил уплашен. Ищецът също бил откаран и прегледан в Спешното отделение на МБАЛ - Русе, където са му извършени прегледи и са назначени изследвания. Заради уплахата, притеснението и силният стрес и ужаса от изживяното отключил диабет. Заедно със съпругата си и до момента непрекъснато говорили за случилото се и го изживявали отново. Оттогава и до момента ищецът се чувствал зле здравословно, изпитвал напрежение и нервност, а диабетът му бил причина за лесна уморемост и влошено здравословно състояние, високо кръвно налягане, както и възможност и предразположеност за усложнения като сърдечни заболявания, бъбречни заболявания и повишена податливост на други заболявания, депресия.

След инцидента, А. трудно успявал да си наложи да шофира, карал с още по-изострено внимание и имал особено силни притеснения за поведението на останалите водачи на пътя. От деня на инцидента имал болки в лявата ръка, накуцвал с левия крак, получил е нервен стомах от стреса - подуване, неразположение, понякога позиви за гадене. Чувствал се почти неспособен да общува нормално и спокойно, станал по-затворен, с повече нетолерантност и нежелание да общува.

Ищите твърдят и че съгласно изискванията на КЗ входириали претенция до НББАЗ на 23.08.2018 г. Случаят бил разгледан и от НББАЗ им определили обезщетение в размер на 20 000.00 лв. за А. и 2000.00 лв. за А., които впоследствие били преведени на ищите. Считат, че тези обезщетения са недостатъчни и са несправедливи по размер за преживените от тях телесни увреждания. С писмо изпратено по електронна поща на 07.03.2021 г. отново поискали от НББАЗ преразглеждане на изплатеното обезщетение, но на 17.03.2021 г. им отговорили, че двамата пострадали вече били получили обезщетение на основание на фактите, обстоятелствата и приложените документи.

Предвид изложеното молят съда да постанови решение, с което да осъди ответника да им заплати следните суми: на АЙР. Ш. АК. - сумата в размер на 20 000.00 лв.-представляваща допълнително обезщетение за причинени неимуществени вреди, в резултат на ПТП, причинено на 17.05.2016г. от Д.А.Б. с л.а. "Ауди А4" с рег. № в с. П., обл. Русе, ведно със законната лихва, считано от 17.05.2016г. до окончателно заплащане, както и сумата от 1508.89лв.-имуществени вреди от същото ПТП за направени разходи за лечение и закупуване на лекарства. На Х. Х. АК., сумата в размер на 17 000.00 лв. – представляваща допълнително обезщетение за причинени неимуществени вреди, в резултат на ПТП, причинено на 17.05.2016г. от Д.А.Б. с л.а. "Ауди А4" с рег. № в с. П., обл. Русе, ведно със законната лихва, считано от 17.05.2016г. до окончателно заплащане, както и сумата от 481.00лв.-имуществени вреди от същото ПТП за направени разходи за лечение. Претендират се и разноски.

В срока по чл.131, ал.1 ГПК ответника "Национално Бюро на Българските Автомобилни Застрахователи" Сдружение, чрез процесуалния си представител, е депозирал писмен отговор, в който счита предявените искове за неоснователни. Не оспорва описания в исковата молба механизъм на настъпване на ПТП, но счита, че то не се дължи само на виновно и противоправно действие от страна на Джерал Антъни Бар, а е налице съпричиняване от страна на ищите. Не оспорва валидността на застрахователно правоотношение, възникнало по силата на застрахователен договор „ГО“-зелена карта за л.а. "Ауди А4" с рег. №, сключен със застраховател от Великобритания, валиден към датата

на процесното ПТП. Счита обаче, че изплатеното от страна на НББАЗ обезщетение репарира в пълен обем претърпените от ищците вреди. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли предявените искове. Претендира и направените деловодни разноски.

От фактическа страна:

По делото не се спори, че във връзка с ПТП от 17.05.2016г., причинено по вина на водача на л.а. "Ауди А4" с рег. №, ищците са претърпели травми, че автомобил "Ауди А4" с рег. № е с редовно сключен, договор „ГО“-зелена карта, сключен със застраховател от Великобритания, валиден към датата на процесното ПТП, че ответника е заплатил в полза на ищцата А. обезщетение за неимуществени вреди в размер на 20 000.00 лв. и обезщетение за имуществени вреди в размер на 138.66лв., а на ищеца А. обезщетение за неимуществени вреди в размер на 2000.00 лв.

Изцяло е установен и механизмът на настъпване на ПТП, противоправността на поведението на водача на л.а. "Ауди А4" с рег. № и вината на този водач. С влязло в сила Решение № 194/27.03.2018 г. по анд № 276/2018 г. по описа на РРС, Бар е признат за виновен в това, че на 17.05.2016г. в с. П., обл.Русе, при управление на л.а. "Ауди А4" с рег. № нарушил правилата за движение по пътищата, а именно:чл. 20, ал.1 и 16, ал.1, т.1 ЗДвП, в резултат на което по непредпазливост причинил средна телесна повреда на АЙР. Ш. АК., изразяваща се в счупване на гръдна кост, кръвонасядане на лицето, охлузване на гръдния кош, в областта на гръдната кост и одраскване на лявата мишница, довели до трайно затрудняване на движенията на снагата, за срок повече от тридесет дни, поради което и на осн.чл.343, ал.1, б. "б", пр.2 във вр. чл.342, ал.1, пр.3 във вр. с чл.78а, ал.1 и чл.343г НК е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание глоба в размер на 1000.00 лв.и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца. Съдът намира, че механизмът на настъпване на ПТП, противоправността на поведението на виновния водач и вината на същия са установени с влязло в сила решение, което има задължителна за гражданския съд сила по посочените въпроси съгласно чл.413 НПК.

За изясняване на механизма на ПТП по делото е приета и съдебно-техническа експертиза.В същата експертът е посочил, че виновен за ПТП е водачът на л.а. "Ауди А4" с рег. №

От заключението на съдебно-медицинските експертизи се установява, че в резултат на процесното ПТП на ищцата А. са причинени счупване на гръдната кост, кръвонасядане на лицето, охлузване на гръдния кош, в областта на гръдната кост,одраскване на лява мишница. Същите добре отговарят като механизъм на получаване на начина, описан в исковата молба, а именно ПТП от 17.05.2016г. Вещото лице е посочило, че при подобни увреждания/ счупване на гръдната кост/, основният възстановителен период продължава 2-3 месеца. Вероятно е настъпилите натоварвания на гръбначния стълб, при процесното ПТП, да са довели и до изостряне на съществуващата преди инцидента неврологична симптоматика, свързана с хроничното заболяване на А., което да е довело до усилване на болковия синдром в областта на гръбначния й стълб.Експертът посочва и че установеното счупване на гръдната кост е довело до трайно затруднение на движенията на снагата на А., което затруднение се е насложило върху вече затруднените движения в същата област от съществуващото преди инцидента дегенеративно увреждане на гръбначния стълб. Изолирано счупването на гръдната кост е довело до допълнителен болков синдром и в предната част на гръдния кош, който следва да е отшумял в рамките на месеци. С категоричност настъпилите натоварвания на гръбначния стълб при процесното ПТП и счупването на гръдната кост, не са повлияли благоприятно съществуващото преди инцидента дегенеративно увреждане на гръбначния стълб на А..

Вещото лице установява и че посочените увреждания, а именно: травма на нервните коренчета на гръдната част на гръбначния стълб, кръвонасядания на гръдния кош, посттравматична церебрастения, ограничени и болезнени движения в лубален /поясен/

сегмент на гръбначния стълб, Л4-5 двустранна тежко изразена предкокоренчева увреда и тежка периферностволова за перонеалните нерви двустранно и световъртеж от централен произход не могат да се свържат с процесното ПТП. Въпреки това, е възможно процесното ПТП да има връзка с влошаване на симптоматиката, при съществуващите преди инцидента заболявания на гръбначния стълб, т.к. при такъв вид ПТП настъпват значителни натоварвания на опорно-двигателната система, най-вече на гръбначния стълб, а съществуващото към момента на ПТП хронично автоимунно заболяване на опорно-двигателната система при А., засягащо и гръбначния стълб, води до намаляване на възможностите на гръбначния стълб да понася такива натоварвания.

Вещото лице установява и кои от закупените от ищцата медикаменти биха имали връзка с ПТП от 17.05.2016г. и кои не, както и че проведените рехабилитационни процедури от А. не могат да се свържат с процесното ПТП.

От заключението на съдебномедицинските експертизи се установява, че в резултат на процесното ПТП на ищеца А. са причинени откършен остеофит /шип/ на пети шиен прешлен, кръвонасядане на гръдния кош. кръвонасядане и охлузване в лява лакетна област, кръвонасядане и оток на лява колянна става. Така установените увреждания са резултат на действието на твърди тъпи предмети и могат да бъдат получени при ПТП на 17.05.2016г. Вещото лице е посочило, че при подобни увреждания, като установените при А., обикновено възстановителния период продължава до 3 седмици, след което е възможно да има болки в шийния отдел на гръбначния стълб и за по-дълъг период от време, който е индивидуален. Вещото лице категорично посочва, че посочените хемангиом в тялото на четвърти поясен прешлен (Л4), посттравматичен захарен диабет, посттравматичен неврит на лъчевия нерв на лявата ръка, неврит на левия седалищен нерв не могат да се свържат с процесното ПТП. Експертът отбелязва, че е възможно процесното ПТП да има връзка с влошаване на симптоматиката, при съществуващите преди инцидента заболявания на гръбначния стълб. Установено и че в процедурна карта издадена от Профилатика, рехабилитация и отдых - гр. Бургас на името на Х.А. е отразена диагноза: Увреждане на лумбосакрални коренчета, която не може директно да се свърже с процесното ПТП. Проведените процедури могат да се отразят благоприятно върху неврологичната симптоматика от страна на гръбначния стълб /включително и болковия синдром/, която симптоматика е възможно да е била негативно повлияна от процесното ПТП.

Представените по делото медицински документи не следва да бъдат самостоятелно обсъждани, тъй като съдържащата се в тях информация за факти от предмета на доказване по делото е съобразена изцяло от вещото лице при изготвяне на изслушаната и приета по делото съдебномедицинска експертиза. Вещото лице е обсъдило изключително подробно събраните по делото доказателства и медицинската документация, поради което и съдът изцяло кредитира приетите медицински експертизи.

По делото са представени медицински рецепти и касови бонови към тях, от които е видно, че неизвестно лице е закупувало лекарства. От фактура и касов бон към нея/л.223/ е видно, че А. е заплатила сумата от 864.00лв. за услуга „програма Раздвижване-храна нощувка и балнеолечение“ за периода 16.08-25.08.2016г. на балнеохотел „Свети Мина“-гр.Бургас.Ищцата е заплатила и 441.00лв. за пакет „Раздвижване“ в клиника в гр.Павел баня за периода 29.07-04.08.2017г./вж. фактура и касов бон-л.224/. Сумата от 441.00лв. за пакет „Раздвижване“ в клиника в гр.Павел баня за периода 29.07-04.08.2017г. е заплатил и А./фактура и касов бон-л.226/.

Страните не спорят и че с писмо изпратено по електронна поща на 07.03.2021 г., ищците са поискали от НББАЗ преразглеждане на изплатеното обезщетение, но на 17.03.2021 г. им е отговорено, че двамата пострадали вече били получили обезщетение на основание на фактите, обстоятелствата и приложените документи.

По делото е разпитан свидетеля Х.А./син на ищците/, който сочи, че след ПТП майка

му била напълно обездвижена, трудно дишала. Сочил и че жена му и сестра му я обслужвали за около 6 месеца, поставяли ѝ памперси. Свидетелят установява и че А. и към момента изпитва болки в гръдния кош и таза, станала нервна, не можело да се общува с нея, още сънувала катастрофата. А. имал болки в глезена и коляното, станал раздразнителен.

Свидетелят Н.Н./близък на ищците/ установява, че ищеца А., след процесното ПТП станал мълчалив, затворен, оплаквал се от безсъние и болки в лявата ръка и крак.

Съдът кредитира показанията на тези свидетели, т.к. имат пряко наблюдение върху физическото и психическо състояние на ищците след безспорно претърпения инцидент. Фактът, че Х.А. е син на ищците не следва да мотивира съдът да игнорира неговите показания. Х.А., въпреки, че е заинтересован от изхода на спора има пряко наблюдение върху физическото и психическо състояние на ищците след безспорно претърпения инцидент и в най-голяма степен може да разкрие как са се чувствали след претърпените травми.

От правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл.511, ал.3 КЗ в случаите на ал. 1 увреденото лице може да предяви претенцията си за плащане пред съда само ако кореспондентът или бюрото не са се произнесли по подадената претенция в срока по чл.496, ал.1 КЗ, отказано е изплащане на обезщетение или ако увреденото лице не се е съгласило с размера на обезщетението, като съответно се прилага чл.380 КЗ, поради което процесуална предпоставка за допустимост на иска е извънсъдебно заявена претенция за доброволно уреждане на спора. Ответникът не оспорва обстоятелствата - основание на претенцията, а именно застрахователят на водача на МПС, което се намира извън територията на страната да няма кореспондент за територията на РБългария. Легитимацията на ответника се аргументира и с разпоредбата на чл.511, ал.3 КЗ, съгласно който текст в случаите на съдебен иск, произтичащ от застрахователно събитие по чл. 511, ал. 1 или 2, и при спазване на реда по чл.511, ал.3 КЗ, Бюрото е единствено процесуално легитимирано пред компетентния български съд, освен ако искът е предявен срещу застрахователя на виновния водач. Кореспондентът на този застраховател не е процесуално легитимиран по исковете по изречение първо.

В случая по делото е установено, че лек автомобил "Ауди А4" с рег. № е обичайно пребиваващ на територията на Великобритания, както и че преди подаване на исковата молба /на 23.08.2018г. и на 05.09.2018 г./ ищците са отправили пред НББАЗ писмена покана/л.181 л.184/ за заплащане на обезщетение, като в тримесечния срок по чл.496, ал.1 КЗ, Бюрото се е произнесло по така предявената претенция и е изплатило на ищцата А. обезщетение за неимуществени вреди в размер на 20 000.00 лв. и обезщетение за имуществени вреди в размер на 138.66лв., а на ищеца А. обезщетение за неимуществени вреди в размер на 2000.00 лв.

В съответствие с коментираните по-горе разпоредби на чл.511, ал.3 и чл.513, ал.1 КЗ и в случай, че увреденото лице не се е съгласило с размера на обезщетението, то може да предяви претенцията си по съдебен ред срещу НББАЗ.

За да се ангажира отговорността на ответника НББАЗ в хипотезата на чл.513, ал.1 КЗ, освен специфичните предпоставки на чл.511, ал.1, следва да се установят и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл.45 ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител, застрахован по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" в държава – членка, а именно: че застрахованият водач на МПС е осъществил спрямо ищците деяние, съставляващо деликт по чл.45 ЗЗД- противоправно негово поведение, настъпване на твърдените от ищците вреди, причинна връзка между противоправното поведение и настъпилите вреди, като вината се презумира

Безспорно е установено, че на 17.05.2016г в с.П. в резултат на ПТП, реализирано от л.а. "Ауди А4" с рег. №, управляван от Д.А.Б. са настъпили вреди за ищците.

От приетите по делото писмени доказателства – КП, протокол за оглед, техническа експертиза и приложеното анд №276/2018г. на PPC се установява механизмът на ПТП, както и вината на Бар.

В случая между страните е безспорно наличието на горепосочените материалноправни предпоставки, както и че в полза на ишците са изплатени горепосочените обезщетения, като спорът е съсредоточен относно размера на действително претърпените неимуществени и имуществени вреди.

Съгласно чл.52 ЗЗД обезщетението за причинените от деликта неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Както се подчертава и в Постановление № 4 от 23.XII.1968 г. на Пленума на ВС, понятието "справедливост" не е абстрактно, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства. Това обезщетение има за цел да репарира в относително пълен обем болките и страданията възникнали от увреждането. Болките на ишците и преживените страдания не се ограничават само до изживените в момента на произшествието, а продължават и след това, като са налице и неудобства и негативни изживявания, резултат от получените телесни увреждания. В процесния казус при определяне размера на обезщетението следва да бъдат отчетени, от една страна, видът и тежестта на претърпяното физическо увреждане, приложеното лечение и продължителността на възстановителния период, а от друга страна – интензитета и продължителността на преживените психически страдания.

Безспорно от събраните по делото доказателства се установява, че А. е претърпяла травматични увреждания вследствие на процесното ПТП, а именно – счупване на гръдната кост, кръвонасядане на лицето, охлузване на гръдния кош, в областта на гръдната кост, одраскване на лява мишница. Първото от така описаните увреждания по естеството си съставлява средна телесна повреда, която съгласно заключението на съдебно-медицинската експертиза е довела до трайно затруднение на движенията за период от 2-3 месеца. Досежно преживените от ишцата душевни страдания, показанията на разпитаните по делото свидетели сочат, че травмите от претърпяното ПТП са довели до промяна в нейния ежедневния ритъм на живот. За период от няколко месеца тя не е могла да се справя самостоятелно със задълженията си, за което са ѝ помагали други хора, което се е отразило негативно на психическото ѝ състояние. Наред с изложеното продължително време след инцидента тя е изпитвала страхове, свързани с преживяното. При съобразяване на всичко изложено настоящият съдебен състав счита, че изплатеното в полза А. застрахователно обезщетение в размер на 20 000.00 лв. не обезщетява в пълнота претърпените от нея неимуществени вреди. Ето защо и като съобрази установените като безспорни претърпени от А. неимуществени вреди, както и факта, че обикновено възстановителния период продължава около 2-3 месеца и че дълго време се е налагало да бъде обслужвана от свои близки, съдът намира, че ишцата е претърпял болки и страдания от ПТП. При това положение съдът счита, че справедливият размер на обезщетението за претърпените от ишцата неимуществени вреди от процесното ПТП е общо 32000.00 лв., и след приспадане на изплатените ѝ извънсъдебно 20000.00 лв., следва да ѝ се присъди сумата от 12 000.00 лв., който размер съответства най-пълно на критерия за справедливо обезщетение по чл. 52 ЗЗД. До горницата от 20000.00 лв. искът следва да се отхвърли, като неоснователен.

Относно мораторната лихва върху главницата, съдът съобразява Решение № 163/04.10.2016 г. по т. д. № 3456/2015 г. на ВКС, I т. о. В това решение е прието, че началния момент, от който ответникът дължи законни лихви предвид разпоредбата на чл.282, ал.5 КЗ/отм./, на който съответства чл.496, ал.1 КЗ, доколкото Бюрото не е застраховател нито делинквент, а законодателно му е възложена отговорност за чуждо задължение, това е изтичането на срока за произнасяне по претенцията на пострадалото лице, а не от датата на увреждането. Това разбиране изхожда от приемането, че дължимото обезщетение е от такъв характер, че за разлика от отговорността на застрахователя и Гаранционен фонд, липсва

определение респ. не е посочено, че Фондът отговаря така както деликвентна, който съгласно чл.84, ал.3 ЗЗД дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва от деня на увреждането.Предвид изложеното, съдът приема, че относно претенцията за лихва, са приложими разпоредбите на чл.496,ал.1 КЗ вр. чл.512, ал.1 КЗ, които определят срок за произнасяне по претенция за заплащане на застрахователно обезщетение – три месеца от предявяването ѝ. Изтичането на този срок поставя ответника в забава съгласно специалната норма на чл.497, ал.1, т.2 КЗ. В случая заявлението на ищцата А. за заплащане на претендираното обезщетение е входирано при ответника на 23.08.2018г., поради което срокът за произнасяне изтича на 23.11.2018г. След тази дата или считано от 24.11.2018г. ответникът е в забава и дължи заплащане на законна лихва върху определеното на А. обезщетение в размер на 12 000.00лв. до окончателното му изплащане.

А. е претендирала и сумата от 1508.89 лв.-имуществени вреди от процесното ПТП за направени разходи за лечение и закупуване на лекарства. В приетата по делото съдебно-медицинска експертиза изрично е посочено, че от представените рецепти, единствено за медикаментите Кетонал, Прегагама, Бриека, Милгамма е възможно да се приеме, че употребата има връзка с уврежданията получени при процесното ПТП. Сумите разходвани за тях обаче са компенсирани от заплатеното от ответника обезщетение за имуществени вреди в размер на 138.66лв. Вещото лице посочва и че в процедурна карта издадена от Профилактика, рехабилитация и отдиш - гр. Бургас на името на А.А. е отразена диагноза: Посттравматична увреда на гръдни коренчета. Т.е., така поставената диагноза не може директно да се свърже с процесното ПТП. Уточнено от експерта е и че няма данни платеният "Пакет Раздвижване РВ" в Профилактика, рехабилитация и отдиш" ЕАД - клон Павел Баня за периода 29.07.2017г.- 04.08.2017г. по повод на какво заболяване е проведено, а и отдалечеността на времето от процесното ПТП не предполагат наличие на връзка с травматичните увреждания получени при него. Всичко изложено прави иска за заплащане на имуществени вреди в размер на 1508.89лв. неоснователен и подлежащ на отхвърляне.

По делото е установено и че ищеца А. също е претърпял травматични увреждания вследствие на процесното ПТП, а именно – откършен остеофит /шип/ на пети шиен прешлен,кръвонасядане на гръдния кош. кръвонасядане и охлузване в лява лакетна област,кръвонасядане и оток на лява колянна става. Обикновено възстановителния период продължава до 3 седмици, след което е възможно да има болки в шийния отдел на гръбначния стълб и за по-дълъг период от време, който е индивидуален. Вещото лице категорично посочва, че посочените хемангиом в тялото на четвърти поясен прешлен (L4), посттравматичен захарен диабет, посттравматичен неврит на лъчевия нерв на лявата ръка, неврит на левия седалищен нерв не могат да се свържат с процесното ПТП. Досежно преживените от ищеца душевни страдания, показанията на разпитаните по делото свидетели сочат, че травмите от претърпяното ПТП са довели до изнервеност, безсъние, тревожност. Ноторно известно е и страданието, стреса и уплахата, които може да приживее човек при посочения инцидент. При съобразяване на всичко изложено настоящият съдебен състав счита, че изплатеното в полза А. застрахователно обезщетение в размер на 2000.00 лв. не обезщетява в пълнота претърпените от нея неимуществени вреди. Ето защо и като съобрази установените като безспорни претърпени от А. неимуществени вреди, както и факта, че обикновено възстановителния период продължава до 3 седмици, но е възможно да се изпитва болка в шийния отдел на гръбначния стълб и за по-дълъг период от време, съдът намира, че ищеца е претърпял болки и страдания от ПТП. При това положение съдът счита, че справедливият размер на обезщетението за претърпените от А. неимуществени вреди от процесното ПТП е общо 5000.00 лв., и след приспадане на изплатените му извънсъдебно 2000.00 лв., следва да му се присъди сумата от 3000.00лв., който размер съответства най-пълно на критерия за справедливо обезщетение по чл. 52 ЗЗД.До горницата от 17000.00лв. искът следва да се отхвърли, като неоснователен.

По изложените по-горе мотиви относно началния период от който се дължи

мораторната лихва, такава следва да се присъди съгласно специалната норма на чл.497, ал.1, т.2 КЗ. В случая заявлението на ищеца А. за заплащане на претендираното обезщетение е входирано при ответника на 05.09.2018г., поради което срокът за произнасяне изтича на 05.12.2018г. След тази дата или считано от 06.12.2018г. ответникът е в забава и дължи заплащане на законна лихва върху определеното на А. обезщетение в размер на 3000.00лв. до окончателното му изплащане.

А. е претендирала и сумата от 481.00лв.-имуществени вреди от процесното ПТП за направени разходи за лечение. В приетата по делото съдебно-медицинска експертиза изрично е посочено, че в процедурна карта издадена от Профилактика, рехабилитация и отпих - гр. Бургас на името на Х.А. е отразена диагноза: Увреждане на лумбосакрални коренчета. Т.е., така поставената диагноза не може директно да се свърже с процесното ПТП, поради което и иска следва да се отхвърли като неоснователен.

Неоснователно се явява възражението за наличие на съпричиняване от страна на ищите, релевирано с отговора на исковата молба. Въпреки разпределената му доказателствена тежест ответникът не ангажира каквито и да било доказателства в тази насока.

И двете страни са претендирали разноски. Процесуалният представител на ищите е претендирал присъждане на адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.1, т.3 ЗА в размер на 2076.00лв. с ДДС. Съдът обаче счита, че дори и адвокат да оказва безплатна правна помощ на страната по реда на чл.38 ЗА, това не го освобождава от задължението от сключване на договор за правна помощ и съдействие. Такъв не е представен, а в представените пълномощни/л.111 и л.112/ няма данни за такава договореност. Декларирането в списъка по чл.80 ГПК/л.381/, че адвокат оказва безплатна правна помощ не е достатъчно. Необходимо е между страната и адвоката да е сключен договор за правна помощ и съдействие, в който като начин на плащане да е отразено, че се касае за безплатна правна помощ по някоя от хипотезите на чл.38 ЗА. Това в случая не е направено, поради което съдът не следва да определя такова възнаграждение. Основателно е направеното в о.с.з. на 08.02.2022г. възражение за прекомерност на заплатеното от ответника адв. възнаграждение в размер на 3374.00лв. Съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, разпоредбите на чл.7, ал.2, т.1, т.2 и т.4 във вр. с чл.2, ал.5 от Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери, заплатеното адв. възнаграждение следва да се редуцира до сумата от 3000.00лв. Ищецът А. е претендирал в представения списък по чл.80 ГПК/л.381/ само 400.00лв.-деловодни разноски и съдът е обвързан с посочените в списъка суми. Освен горепосоченото адв.възнаграждение, ответника е доказал и претендирал разноски в размер на 850.00лв.-заплатени възнаграждения на в.л./вж. списък-л.382/. Предвид това, в полза на ответника предвид отхвърлената/уважена част и по компенсация следва да се присъди сумата от 2213.00 лв.-разноски. На осн.чл.78, ал.6 ГПК, ответникът дължи д.т. по с/ка на РРС върху присъденото на А. обезщетение, а именно сумата от 480.00лв.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Национално Бюро на Българските Автомобилни Застрахователи" Сдружение, ЕИК 130764706, със седалище и адрес на управление: гр.София, "Граф Игнатиев № 2, ет.2, представлявано от С.Х.С. да заплати на АЙР. Ш. АК., ЕГН ***** от гр. Ц.К., ул. "О....., сумата от 12 000.00лв., представляваща допълнително обезщетение за причинени неимуществени вреди, в резултат на ПТП, причинено на 17.05.2016г. от Д.А.Б. с л.а. "Ауди А4" с рег. № в с. П., обл.Русе, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 24.11.2018г. до окончателното изплащане.

ОТХВЪРЛЯ исковите на АЙР. Ш. АК., ЕГН ***** срещу „Национално Бюро на Българските Автомобилни Застрахователи" Сдружение, ЕИК 130764706 за заплащане на допълнително обезщетение за неимуществени вреди за разликата над 12 000.00лв. до пълния предявен размер от 20000.00 лв., за присъждане на законната лихва върху това обезщетение, считано от датата на деликта – 17.05.2016г., както и за заплащане на допълнително обезщетение за имуществени вреди в размер на 1508.89лв.

ОСЪЖДА „Национално Бюро на Българските Автомобилни Застрахователи" Сдружение, ЕИК 130764706, със седалище и адрес на управление: гр.София, "Граф Игнатиев № 2,ет.2, представлявано от С.Х.С. да заплати на Х. Х. АК., ЕГН ***** от гр. Ц.К., ул. "О....., сумата от 3000.00лв., представляваща допълнително обезщетение за причинени неимуществени вреди, в резултат на ПТП, причинено на 17.05.2016г. от Д.А.Б. с л.а. "Ауди А4" с рег. № в с. П., обл.Русе, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 06.12.2018г. до окончателното изплащане.

ОТХВЪРЛЯ исковите на Х. Х. АК., ЕГН ***** срещу „Национално Бюро на Българските Автомобилни Застрахователи" Сдружение, ЕИК 130764706 за заплащане на допълнително обезщетение за неимуществени вреди за разликата над 3000.00лв. до пълния предявен размер от 17 000.00 лв., за присъждане на законната лихва върху това обезщетение, считано от датата на деликта – 17.05.2016г., както и за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 481.00лв.

ОСЪЖДА АЙР. Ш. АК., ЕГН ***** и Х. Х. АК., ЕГН *****, и двамата с адрес: гр. Ц.К., ул. "О..... да заплатят на „Национално Бюро на Българските Автомобилни Застрахователи" Сдружение, ЕИК 130764706, със седалище и адрес на управление: гр.София, "Граф Игнатиев № 2,ет.2, представлявано от С.Х.С. сумата от 2213.00 лв.-разноски по компенсация.

ОСЪЖДА Национално Бюро на Българските Автомобилни Застрахователи" Сдружение, ЕИК 130764706, със седалище и адрес на управление: гр.София, "Граф Игнатиев № 2,ет.2, представлявано от С.Х.С. да заплати по с/ка на Районен съд-Русе сумата от 480.00лв.- д.т. върху присъденото на АЙР. Ш. АК. обезщетение на осн.чл.78,ал.6 ГПК.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд-Русе в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____